

- Magyarországi legenda az ifj. Dumas születéséről.
SZTFTK. Szeged, 1972.
- Pintér Lajos: Korszerű latin nyelvtanítás (könyvbírálat)
Délvidéki Szemle. Szeged, 1944. 4. sz.
- Megjegyzések La Brocquière műve szegedi vonatkozású részének fordításaihoz.
Somogyi-könyvtári műhely. (Skm). Szeged, 1974/3.
- Juhász Gyula költeményeinek legrégibb francia fordításai
Skm. Szeged, 1978. 1-4. sz.
- Szeged francia útikönyvek tükrében.
Szegedi Könyvtári Műhely (SZKM). Szeged, 1985. 1. sz.
- William Rey szegedi élményei 1845-ben.
SZKM. Szeged, 1985. 1. sz.
- Franciák Szeged 1686. évi visszafoglalásában.
SZKM. Szeged, 1986. 1-2. sz.
- La langue française au collège de Debrecen.
Gazette de Hongrie (GH). Bp., 1935. (?)
- A la mémoire d' Ignaci Kont.
GH. Bp., 1937. (?)
- La France et la guerre de l'indépendance hongroise de 1848-49.
GH. Bp., 1940 No 24.
- Un prince de Lorraine en Hongrie. Le Pays lorrain.
Nancy, 1963, No 3.
- Patronymes français en Hongrie. Vie et Langage.
Paris, 1963, No. 137.
- Le duc de Berry et la Hongrie. Miroir de l'Histoire.
Paris, 1965, No 188.
- Erreurs sur l' identité de certains patronymes français du Banat.
Nouvelle Revue d'Onomastique. 1990, No 15-16.
- Souvenirs de la présence lorraine au Banat. Le Pays lorrain.
Nancy, 1991, No 2.
- Upotrebljenije variantov pradičov sz beglim "o" v russkom jazike.
Russkij jazik v nacionalnoj skole. Moszkva, 1957, 2. sz.

Greksza Attila

Belvedere Meridionale: – Akkor talán kezdjük a személyi igazolványodban található adatokkal. Mikor, hol születél, stb.?

Greksza Attila: – '63 júniusában születtem Gyulán, Békés megyében, és a családom is békés megyei. Onnan csak az egyetemi tanulmányaim idején kerültem ide Szegedre. Azóta itt élek...

B.M.: – Az egyetemen milyen szakra jártál?

G.A.: – A bölcsészkarra jártam, magyar-történelem szakos voltam, utána amennyire az akkor lehetőségek engedték - filozófiát hallgattam.

B.M.: – A filozófián belül milyen téma érdekelt?

G.A.: – Hát elsősorban a történetfilozófia, egzisztenciálfilozófia, a századforduló életfilozófái, de elsősorban a történetfilozófia, mert másodéves koromban jöttem rá arra, hogy a történeti kutatások nem adnak választ azokra a kérdésekre, amelyek engem foglalkoztattak, magyarán

olyan dolgokat firtattam, hogy mi is maga a történelem és erre a történettudomány nemigen tud választ adni, messzebbre kellett menni, és így jött a történetfilozófia.

B.M.: – És mivel foglalkozol most, mi a kutatási témád, egyáltalán, milyen témák iránt érdeklődsz?

G.A.: – Sok minden érdekel, de amikor befejeztem az egyetemet, akkor alkalmaztak a Történeti Segédtudományi Tanszéken, a historiográfia oktatójaként, mint meghívott előadót, ez így nagyon jó, szabad élet, mert komoly kötelezettségek a tudományos előmenetellel szemben nincsenek, és így az ember szabadabban tudja a saját érdeklődését kielégíteni. Így elsősorban érdekel a két világháború közötti szellemtörténet, elsősorban Szekfü Gyula és környezete, de mellette tetszik a francia egzisztenciál - filozófia, de hát ami már évek óta nagy hobby, az a történettudomány és a számítástechnika kapcsolata, amit mint történeti informatikát a történeti segédtudomány hozott létre. Ennek az új segédtudománynak az európai irodalmát tanulmányozgatom, nézem az új eredményeket, már amennyire ezekhez hozzá lehet férni, mert sajnos ezt nemigen művelik Magyarországon.

B.M.: – Lenne egy, a Történelem Tanszékhez közelebb eső kérdésem. A hallgatók esetlegesen milyen témákkal kereshetnek meg téged?

G.A.: – Elsősorban azokkal a kérdésekkel, amelyek a történetfilozófia és a történetírás tárgykörébe tartoznak, tehát elsősorban elméleti problémákkal, vagy ne adj' isten, ha valaki szakdolgozatot készít, és számára valamilyen elméleti kérdés olyan gondot okoz - ilyet gyakran tapasztal az ember - hogy egy problémára nem tud választ adni, és ez hetekre megakasztja a munkáját, ilyen elméleti kérdésekben tudok segítséget adni.

B.M.: – Mi a véleményed a Történelem Tanszéken folyó munkáról?

G.A.: – Nagyon kevés embert ismerek személyesen, most kerültem kapcsolatba először az intézménnyel. De mindenképpen pozitívan érintett a tanszék családi légköre, ami nem egészen így van az egyetemen - ott egy kicsit személytelenebbül mennek ezek a dolgok, valamint az is, hogy a hallgatók és az oktatók között természetesen közvetlen kapcsolat van, ami azért megvan a bölcsészkaron is de itt az egész tűnik családisnak. A tudományos munkát azt nem tudom igazán megítélni, mert csak néhány ember munkáit ismerem, úgyhogy erről felelőtlenség lenne bármit is állítani.

B.M.: – Attila, köszönöm szépen a riportot!

A beszélgetőtárs Hevesi István volt.